

INFORMACJA DLA PACJENTA

OPERACJE STULEJKI

Terminem „stulejka” określa się zwężenie napletka. W przypadku niewielkiego zwężenia, trudności mogą pojawiać się przy próbie zsunięcia napletka podczas wzwodu. Jeśli zwężenie jest poważniejsze, napletek nie daje się zsunąć z żołądki również gdy prącie jest wiotkie. Najbardziej zaawansowane, szpilkowate zwężenia utrudniają oddawanie moczu. Wówczas w czasie mikcji mocz wypełnia przestrzeń pod napletkiem, który przybiera postać balonika. Schorzenie może pojawić się w każdym wieku. Stulejka może być wrodzona, może też powstać po przebyciu stanu zapalnego lub odczynu alergicznego. Próby odciągania „na siłę” napletka u małych chłopców, powodujące pęknięcie delikatnej skóry, mogą być przyczyną powstania stulejki w późniejszym wieku.

Powikłaniem stulejki jest **załupek**. Załupek to stan polegający na obrzęku i niedokrwieniu odprowadzonego za rowek zażołądny zwężonego napletka. Pacjent odczuwa silny ból i musi natychmiast zgłosić się na ostry dyżur urologiczny.

Wskazania do operacji

U dorosłych mężczyzn wskazaniem do leczenia operacyjnego są trudności w odprowadzaniu napletka podczas stosunku seksualnego oraz do celów higienicznych. Leczenie małych chłopców może zostać odroczone nawet o kilka lat o ile stulejka nie powoduje trudności w opróżnianiu pęcherza moczowego. U dzieci zwykle podejmuje się próbę leczenia zachowawczego przy użyciu specjalnych maści. W przypadku niepowodzenia lekarz podejmuje decyzję o leczeniu operacyjnym.

Operacje stulejki u dorosłych wykonują urolodzy. Dzieci są operowane przez urologów, chirurgów dziecięcych lub urologów dziecięcych.

Przebieg operacji

Najskuteczniejszą metodą operacyjnego leczenia stulejki jest wykonanie **obrzezania** (łac. *Circumcisio*)

PRZED ZABIEGIEM NALEŻY OGOLIĆ OWŁOSIENIE ŁONOWE

Poza czynnościami higienicznymi żadne specjalne przygotowania nie obowiązują. Zabieg wykonuje się w znieczuleniu miejscowym (znieczulona jest skóra prącia). Napletek zostaje wycięty w całości. Brzegi skóry zszywa się pojedynczymi szwami wchłaniającymi. Zabieg trwa około 30-45 minut.

Po zabiegu

Nawet po zabiegu przeprowadzonym w znieczuleniu miejscowym zakazane jest prowadzenie pojazdów mechanicznych. Następnego dnia można powrócić do lekkiej pracy. Duży wysiłek fizyczny jest przeciwwskazany przez tydzień. Opatrunek można zdjąć następnego dnia lub wcześniej w przypadku zabrudzenia. Ranę należy delikatnie przemywać codziennie przy użyciu gazika i przegotowanej wody. Lekarz może przepisać antybiotyki i środki przeciwbólowe. Można stosować leki przeciwbólowe dostępne bez recepty, zwłaszcza w pierwszej dobie po zabiegu. Aktywność seksualną można podejmować miesiąc po zabiegu.

Do powikłań operacji zaliczamy: zakażenie rany, krwawienie, rozejście się rany.

W razie krwawienia należy uciskać krwawiące miejsce przez kilka-kilkanaście minut.

Do lekarza należy zgłosić się w przypadku: ropnego wycieku z rany, pęknięcia szwów lub nieustępującego krwawienia.

POWYŻSZA INFORMACJA JEST MATERIAŁEM EDUKACYJNYM, A NIE PORADĄ LEKARSKĄ.

Szczegółowych informacji udzieli Państwu lekarz wykonujący zabieg.